

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20342/2022
27.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Саша Цветковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Бобан Трајковић адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Врању Гж 1372/21 од 18.04.2022. године, у седници одржаној 27.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Врању Гж 1372/21 од 18.04.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П 822/20 од 28.01.2021. године, ставом првим изреке, Основни суд у Сурдулици - Судска јединица у Владичином Хана огласио се ненадлежним за поступање у овој правној ствари, укинуо све спроведене радње и тужбу одбацио. Ставом другим изреке, отказано је рочиште за главну расправу.

Решењем Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П 822/20 од 23.03.2021. године, обавезан је тужилац да туженом на име трошкова парничног поступка плати износ од 45.000,00 динара.

Виши суд у Врању је решењем Гж 1372/21 од 18.04.2022. године, ставом првим изреке, одбио као неосноване жалбе тужиоца и потврдио решења Основног суда у Сурдулици, Судска јединица Владичин Хан П 822/20 од 28.01.2021. године и П 822/20 од 23.03.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којом је поступак правноснажно окончан. Ставом 6. истог члана прописано је да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Тужбу ради уклањања бесправно саграђеног објекта тужилац је поднео 16.12.2020. године, а као вредност предмета спора означио непроцењиво.

Будићи да се вредност предмета спора у овом поступку не може утврдити преко висине плаћене паушалне таксе у смислу Тарифног броја 13а Таксене Тарифе и Закона о судским таксама, нити према одредбама чланова 21. до 27. тог закона, као вредност предмета спора узима се износ од 15.000,00 динара на основу члана 28. Закона о судским таксама.

Према члану 28. Закона о судским таксама ако се по одредбама чл. 21. до 27. овог закона не може утврдити вредност предмета спора, као вредност се узима износ од 15.000 динара, без обзира који је суд надлежан за решавање спора.

Имајући у виду да се ради о спору који се односи на неновчано потраживање у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**